

INFORMACJA, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań, hol główny, tel.: 61 626 66 66; fax 61 626 67 44, e-mail: kancelaria@umww.pl

Statuetki na 52. rocznicę

2 marca tego roku minęła 52. rocznica śmierci generała Stanisława Taczaka. Tego dnia Towarzystwo Pamięci Powstania Wielkopolskiego wraz z przedstawicielami władz regionu uczciło pamięć pierwszego dowódcy Powstania Wielkopolskiego, składając wiązanki na jego mogile na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan w Poznaniu.

W tę szczególną rocznicę zaprosiliśmy Wielkopolan do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu po odbiór statuetek majora Stanisława Taczaka, wydanych przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego z okazji 93. rocznicy wybuchu Powstania Wielkopolskiego. Statuetka inicjuje cykl kolekcjonerskich figurek postaci ważnych dla tego okresu w historii ziemi wielkopolskiej i naszej Ojczyzny. Ostatecznie, uradowani żywym odbiorem społecznym naszej akcji, przekazaliśmy aż 100 figurek. Dziękujemy i mamy nadzieję, że zgodnie z tym, co mówił Marszałek Marek Woźniak, jej pomysłodawca, że "będziemy konsekwentnie budować świadomość Powstania, tak jak kropla draży skałę" udaje nam się robić, dzięki Państwa zaangażowaniu i otwartości na nasze inicjatywy.

W 1914 roku, gdy wybuchła I wojna światowa, **Stanisław Taczak** został zmobilizowany do wojska pruskiego. Służąc w 46. Pułku Piechoty – Landwehry walczył na froncie wschodnim jako dowódca batalionu. W grudniu 1915 roku już jako kapitan został na własną prośbę przeniesiony do 6. Pułku Piechoty Legionów Polskich w Dęblinie. Funkcję instruktora pełnił do listopada 1918 roku.

W drodze powrotnej z Berlina, 28 grudnia 1918 roku, już jako oficer Sztabu Generalnego Wojska Polskiego zatrzymał się w Poznaniu, aby odwiedzić swojego brata, ks. Prałata Teodora Taczaka. W tym czasie w stolicy Wielkopolski trwało już powstanie. Stanisław Taczak był najwyższym stopniem oficerem Polakiem.

Namówiony przez brata oraz Wojciecha Korfantego, za zgodą Naczelnej Rady Ludowej oraz Naczelnego Wodza Wojska Polskiego – Józefa Piłsudskiego, Stanisław Taczak otrzymał promocję do stopnia majora (w tej szarży ukazany jest na statuetce) i objął stanowisko Głównodowodzącego Sił Zbrojnych w byłym zaborze pruskim. Sprawował tę funkcję aż do oficjalnego przejęcia tego stanowiska przez gen. Józefa Dowbor-Muśnickiego 16 stycznia 1919 roku. Podczas tych dwóch tygodni wykonał olbrzymią pracę organiczną, jednocząc i tworząc z chaotycznie, ale skutecznie walczących oddziałów powstańczych, zdyscyplinowane wojsko.

Utworzył Dowództwo Główne i sztab, ustalił założenia taktyczne rozwoju powstania. Po zdaniu głównego dowództwa nadal angażował się, zostając kolejno: kwatermistrzem Dowództwa Wojsk Wielkopolskich-Poznań, oficerem Inspektoratu Piechoty w Dowództwie Okręgu Generalnego Poznań, Pełnomocnikiem Szefa Departamentu I Ministerstwa Spraw Wojskowych i Dowódcą 11. Pułku Strzelców Wielkopolskich (późniejszego 69. Pułku Piechoty) w Gnieźnie. W maju 1920 roku wyruszył na front litewsko-białoruski jako dowódca XXXIV Brygady Piechoty. Odznaczony Krzyżem Virtuti Militari. Po powrocie do Wielkopolski otrzymał awans na stopień generała brygady i objął stanowisko Dowódcy 17. Dywizji Piechoty w Gnieźnie, a w 1928 r. został Dowódcą Okręgu Korpusu nr II w Lublinie. 28 lutego 1930 r. w 56 roku życia został przeniesiony w stan spoczynku i wrócił do Poznania.

We wrześniu 1939 roku – mimo, że nie otrzymał przydziału wojskowego - ponownie ruszył walczyć o niepodległość. 9 września w drodze do Warszawy dostał się do niewoli. Do końca wojny przebywał w oflagach w Prenzlau, Kongstein, Hohenstein, Johannisbrunn i na koniec Murnau. Po oswobodzeniu przebywał na rekonwalescencji w Nicei. W maju 1947 roku wrócił do Polski i zamieszkał w Janikowie, a następnie w Malborku. Zmarł 2 marca 1960 roku i został pochowany w Malborku. Po 28 latach dzięki staraniom rodziny trumna ze szczątkami generała została w 1988 roku przewieziona do Poznania i

złożona na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan w Poznaniu.

Pliki do pobrania:

- [img1548.jpg - 139218 Mb](#)
- [img1524.jpg - 65279 Mb](#)

Dziękujemy za odwiedzinę i zapraszamy ponownie